

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XLI. Epistola Episcoporum Pisidiæ, Ad Leonem Imperatorem. Per omnia Christianissimo, victori atque triumphatori, & a Deo competenter honorato imperatori Leoni, Pergamius episcopus Antiochiæ Pisidiæ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO CHRISTI 451. sanctas Dei ecclesias conseruari Christo, vestrum pium propositum Deo dirigente ad illa gerenda, quæ eius ecclesiis videantur esse vtilia, & per vestram mansuetudinem eis pacis iura præbente.

* f. d. Deus, et quid simile. Pelagius episcopus Tarfi, incolume vestrum imperium tempore longo sanctis ecclesiis & Romano * conseruet imperio, piissime atque Christianissime.

Alexander episcopus, Philippus episcopus, similiter.

Hypatius episcopus, Seleucus episcopus, Eustathius episcopus, similiter.

Titus episcopus, similiter.

XLI.

EPISTOLA

EPISCOPORVM PISIDIÆ,

AD LEONEM IMPERATOREM.

Per omnia Christianissimo, victori atque triumphatori, & a Deo competenter honorato imperatori Leoni, Pergamius episcopus Antiochiæ Pisidiæ metropolis, Eutropius episcopus Adadenus, Paulinus episcopus Apamenus, Libanius Paralenus, Alexander Seleuciæ, Mænus Gortynæ, Bassus Neapoleos, Florentius Hadrianopolis, Metrophilus Metropolis, Theodorus Theodosiopolis, Marcianus Philomeli, Eugenius Synnadorû, Politianus Sozopolis, Attalus Malinopoleos, Castinus Limenopoleos.

COGNOSCENTES sanctionem vestram zelo diuino esse completam, & placationem Dei voluntate sancta conferentem, & subiectis per fidem inenarrabilem quietem ac disciplinam, quæ ad salutem pertinent, piissime prouidentem, per quam præcepistis nobis, vt de Timotheo, qui in omni impietate noscitur accusatus, nec non & de his quæ pro fide catholica placuerunt sancto & vniuersali Concilio Calchedone celebrato, quid communiter sentiamus, sine timore cuiusquam hominis, & absque gratia vel inimicitiiis indicemus, tamquam reddituri in circumscripibili Dei iudicio rationem: vestræ potentia nostris significamus apicibus, Timotheum quidem, qui iam damnatus ostenditur, sicut plurimi venerabilium episcoporum Ægyptiæ diœcesis, & reuerendissimi clerici in scriptis affirmantes, vestræ clementiæ suggesserunt nouissime, contra ecclesiasticas sanctiones ad sacerdotii

Concil. Tom. 9.

S f

Est Can. 4.
Concil. An-
tioch.

ministerium fuisse perductum, sed etiam eos qui cum scirent eum fuisse damnatum, communicare illi sine periculo crediderunt, extraneos eos esse a Dei ecclesia iudicamus, secundum consequentiam regularem nulla eis venia nec spe restitutionis vlllo modo remanente, sicut tertia & octogesima regula de talibus aperte decernit, cuius initium est: Si quis episcopus a Synodo depositus, aut presbyter, aut diaconus ab episcopo proprio, &c. Nam ut is qui & illi sententia succubuit, & ante tantorum inenarrabilemque malorum, & multis lacrymis lugendorum auctor extitit, dignum debeat secundum leges subire supplicium, postquam cognoscitur talia praesumpsisse, nostrum non est edicere, sed probare decet, & iudicare vestram Christianissimam maiestatem: quatenus & pro omnibus cogitatis, & pia quiete placetis Deum, & proprium muniatis imperium, & subiectos ab iniqua peste huiusmodi liberetis. Si vero fidem sancti Calchedonensis vniuersalisque Concilii Timotheus negare praesumit, & quicumque nefandorum eius actuum ministri focique reperiuntur, nihil mirum est. Nam qui a diuina pace monstrantur extranei, sine dubio & ab ecclesiasticis sanctionibus simul, & aequitatis contra Romanum imperium contenti sunt inimici, non est mirandum, si etiam a sensibus propriis exciderunt, vesane blasphemantes & anathematizantes saluberrimae fidei doctores atque custodes sanctissimos & apostolicos patres & archiepiscopos, omnesque simul Dei amantissimos episcopos, sequentes sanctissimos episcopos qui per generationes singulas rectae fidei lumina fuisse noscuntur, & Dei amantissimos senioris & nouae Romae archiepiscopos, qui his concordes existunt. Quorum firma & immobilis & inexpugnabilis fides in Christo probata est apud sanctam & vniuersalem Synodum Calchedone celebratam, cuius per Dei gratiam communicatores & fuimus, & vsque ad vitae terminum in Deo permanebimus, secundum centum quinquaginta sapientes & egregios medicos, qui diuerso modo passiones & subtiliter perscrutantur, & tunc congruam simul & singularem medicinam offerunt agrotantibus: cogitantes pro correctione eorum quae in Alexandria contigerunt, diuino zelo feruentes, in memorata sanctione

præcepistis, quatenus omnia diligenter tractentur, & a sanctissimis episcopis comprobentur, quoniam nunc Alexandrina ciuitas conturbatur, pro cuius quiete & disciplina maximam se habere sollicitudinem significauit uestra clementia. Quapropter edicimus, Timotheo siquidem consentientes, & qui pro eo uestræ Christianitati preces proprias obtulerunt, velut episcopi & clerici Ægyptiacæ diocesis, cum non sapiunt, vt apparet, sapere se confidunt, quando sic aperto mendacio impudenter incumbunt. Videntur enim in prædictis precibus, pietatis uestræ sanctioni subiectis, contra literas mansuetudinis uestræ locuti, & contra gloriosam cogitationem quam pro Alexandrina ciuitate & eius disciplina geritis, tractasse. Affirmantes enim maximam pacem memoratam ciuitatem & sanctissimas ecclesias & monasteria possidere, aperte rebus ipsis capti sunt, & aduersus pietatis uestræ vocem & cogitationem sine metu locuti. Plenam namque caliginem, & a malis imminetibus nubem, disciplinam esse dicentes, & pacem, & in ecclesia Alexandrinorum diuinitus attributam, quoniam huiusmodi viri putabantur contra veritatem & uestra optima consilia properantes, pacemque Dei vocantes persecutiones, & bellum contra orthodoxos sacerdotes & clericos gestum, nouamque tyrannidem contra sacras regulas inquirentes, clare in sacrum illud incurrere videntur eloquium: Non est, inquit, indiscipline, sed pacis 1. Cor. 14. Deus, sicut in sanctorum vniuersis ecclesiis agnoscitur. Hi etenim ad perditionem parati sunt, secundum Prophetam dicentem: *Perdes omnes qui loquuntur mendacium.* Quomodo Psal. 5. autem isti credendi sunt sapere, & tenere causam ab omni mendacio segregatam, aut diuinam sapientiam salutarem, hoc est, salubrem fidem, quam præcipue seruare promittunt, dicentes in prædictis precibus suis inconcussæ atque firmæ & immobiliter se credere symbolo in Nicæa ciuitate a sanctis trecentis decem & octo patribus explanato, & neque augmentum, neque detractionem hoc posse recipere, neque opus habere qualibet interpretatione, cum per se, vt aiunt, videatur interpretatû: centum quinquaginta vero sanctorum patrum Concilium ignorare se profitentes, docentesque cõmunicare Alexandrinam ecclesiam Ephesius Concilii: adiicientes & hoc, quod Synodum Calchedone

celebratā ecclesia Alexandrina non recepit. Per hæc igitur ostenduntur similes esse eorum, qui nescientes exponentē optime salutis remedia medicinam, & passiones provenientes subtiliter edocentem, impudenter totum se nosse promittunt. Sic enim & isti neque temporum diuersorum languores hæresim scientes, nec medicinam congruam infirmis opportune prolatam ab spiritualibus medicis, sanctis scilicet & orthodoxis sacerdotibus qui per tempora Synodos impleuerunt, inspicientes, harum rerum non habentes discretionem, superfluos & erroneos in suis precibus posuerunt sermones. Nam si hæc quæ memorauimus, agnouissent, non arbitrarentur augmentum aut detractionem factam in sancto symbolo a trecentis decem & octo sanctis patribus explanato, nec per se dicerent illud interpretatum, quod paucissimis quidem sermonibus, sed perfectis sensibus scripturæ diuinæ per viros eius scientiæ peritissimos videretur esse completum. Quorum veritatem ignorantes, & qualis quantaque hæretico tunc procedente languore prolata sit medicina diuinitus inspirata, in illud incurrisse diuinum videntur eloquium, quod ait: *Nolite fieri sapientes apud vosmetipsos.* Propter hæc enim ignorauerunt hæreticos, qui postea per diuersa tempora variis languoribus sunt exorti, nec non etiam eos qui opportune & necessarie eorum infirmitatibus saluberrimæ fidei congruam obtulerunt salutaris adiutorii medicinam, sicut sanctissimi centum quinquaginta patres infirmitati languoris Macedonii, qui diuinitatem sancti Spiritus negauit, obtulerunt, aperte firmitatem rectæ fidei docentes, & diuinitatem vnitatis inseparabiliter adorandam. Rursus igitur alia passione nata circa inhumanationem Dei Verbi per callidum erroneumque Nestorium, sancti patres qui illo tempore Ephesi conuenerunt, suscipientes pariter orientalium episcoporum probatissimam sibi concordiam, perfecte prædictum languorem inenarrabili fide curauerunt. Similiter autem Timothei sequaces ignorare videntur, quemadmodum postea Eutyches, cum in profundum phantasie praua ignorantia suæ secta corruerit, principatu hæretico suffocatus sit, & quia pro eo duo sint celebrata Concilia, prius in Epheso, & postea Calchedone; & quia quæ

Rom. 11.

Pseudosy-
nodus E-
phesina.

ANNO
 CHRISTI
 451.

Ephesi quidem facta est, non sufficit eius ægritudinis, vt oportebat, discernere passionem, & offerre quæ erant necessaria medicina. Quæ vero Calchedone per Deigratiam congregata est, eius solatio ita præualuit, vt ægritudinem aperte cognosceret, & remedium medicinæ salutaris offerret. Igitur notum est sapientibus vniuersis, quia nisi diuersæ diuersisque temporibus hærefes exortæ fuissent, nequaquam opus esset consilio spiritualium medicorum. Nam vbi infirmitas, illic opus est sine dubio medicina. Et quia non, sicut defensores Timothei putant, adiectio quædam symbolo trecentorum decem & octo patrum est facta, quando emergentibus variis ægritudinibus, spiritalis & necessaria eis oblata est medicina; simul quia corpori est ægrotanti similis incredulitas. Et quemadmodum oculis dudum ægrotantibus, & caute atque competenter a medicis qui tunc inuenti fuerint, curatis, si rursus contingat aliquem visceribus forte dolere, quicumque postea reperti fuerint, non desinunt adhibere medicinam: ita hæretica infirmitate temporibus diuersis exorta, mirum non est, si a piissimis temporum quorumque principibus Deo amantissimi episcopi pro imminente cura conuocati, medicinæ vtilia remedia porrexerunt. Quæ cum ita sint, nonne ignorantia manifesta est, & nouissima in Timothei * inciticia atque superbia, quando omnibus quidem orthodoxis & religiosissimis episcopis quicumque nunc sunt, & qui ad Deum iam migrauerunt, aperte calumniantur, quasi adiectionem quamdam in sacro trecentorum decem & octo sanctorum patrum symbolo fecisse videantur? & * quasi pro credulitate sua dicant, quia in prædicto sacro symbolo nullum ipsi augmentum aut detractionem quamcumque recipiant, nonne plenum est hoc totius falsitatis indicium, cum dicant centum quinquaginta sanctorum patrum se ignorare Concilium? Vnde magis videntur, quia non solum talium medicorum necessariam curam prorsus ignorant, sed etiam ipsam infirmitatem Macedonii, pro qua videntur esse collecti. Quam scilicet ignorantes, cum sit vtique manifesta & nimis insignis etiam simplicibus orthodoxis & in laico ordine constitutis, multo magis varium Nestorii errorem, nec non Eutychis impietates, vesaniam phantasiam

Sf iij

* f. de-
 fenfori-
 bus

* f. cum

que nescire panduntur. Et propterea inaniter & indifcre-
te in suis precibus dixerunt, se Ephesiis communicare
Conciliis, cum prius vtiq; sit sine dubitatione susceptū,
secundum vero non solum priori consistat aduersum, sed
etiam vniuersis sanctis episcopis, qui olim luminaria fuisse
probantur ecclesie, quorum famosissimam & religiosissi-
mam multitudinem dinumerare difficile est. Præcipue ta-
men aduersarii esse panduntur immortalis & beatæ me-
morie Athanasio Alexandrinæ ciuitatis episcopo; cui
dum inueniantur esse contrarii Timothei sequaces, omni-
bus indubitanter orthodoxis, & maxime fidelibus Ægy-
ptiis, & Dei zelum habentibus omnibus, omnino vide-
buntur inimici. Sed hæc equidem dicta sunt de vnoquo-
que capitulo petitionibus eorum inserto, quantum bre-
uiter a nostra dici potuit paruitate, vt vestra pietatis impe-
rio, sicut piis literis imperare dignati estis, indicaremus.
Religiosissima namque vestra pietas decenter egit, vt se
contineret, & necessaria discretioni Deoque placenti
committeret examinationem horum qui nullam impie-
tatis speciem reliquerunt, sed super alia mala etiam hoc
adiecerunt, vt diabolica inspirati virtute, examinatione
non facta, sanctissimos episcopos & religiosissimos cleri-
cos in sanctis orthodoxisque ecclesiis enutritos expelle-
rent a ministeriis quæ Christi Domini gratia sunt fortiti.
Vt autem vndique diuino lumine veritatis, mendacii te-
nebræ sequacium Timothei destruantur, & a religiosissi-
ma pietate vestra simul & æquitate hæc impietas, iniquis-
simaque superbia radicitus euellatur, decet eos aperte
conuinci, quia cum sibi recte credere videantur, multum
extra hanc scientiam esse noscuntur, nequaquam diui-
num intendentes eloquium: *Non cognouerunt, neque intelle-*
xerunt, in tenebris ambulant. Vt autem talis omnibus ostendatur,
& præcipue populo volenti Timotheum habere
pontificem, diuino nobis proposito timore confidimus &
hoc sacræ vestra maiestati suggerere, quatenus valde ce-
lerrime & sine qualibet obumbratione in sua ignorantia
& prauæ sectæ sententia conuincatur Timotheus, & eius
sequaces episcopi simul & clerici. Igitur si placet vestra
pietatis imperio, sub custodia eos foris Alexandrina ciui-
tate esse præcipite, & seorsum eorum singulos habitare, &

7/ol. 81.

diuinæ scripturæ libros quos voluerint, dato primitus ab eis breue, quos habeant necessarios accipere; vt intra certos dies arctissime custoditi, ita vt nulli liceat ad eos accedere, & verba eis sensusque disseminare, iubeantur exponere, quam virtutem scripturæ diuinæ respicientes, rectæ fidei symbolum susceperunt, & fidem trecentorū decem & octo sanctorum patrum immobiliter se tenere & custodire polliciti sunt; quæ fuerunt Arianorum variæ blasphemiarum atque languores, quas nefande sanctarum scripturarum textu nitebantur adstruere; & quemadmodum hæc a prædicto symbolo sunt exclusæ. Non solum enim Arianorum, sed & plurimæ ante hanc hæreses exortæ, in diuinæ scripturæ proloquiis putantur incumbere. Isti quidem si venerabiliter reminiscuntur omnium sanctæ memoriæ orthodoxorum patrum, & quales quique fuerunt, agnoscunt inter eos reuerendæ memoriæ Athanasium simul & Cyrillum doctrina copiosa pollentes, & pastores Alexandrinæ ciuitatis insignes: quos omnes orthodoxi sequuntur, & præcipue fideles Ægyptiorum. Quæ cum ita sint, in scriptis sequaces Timothei declarare iubeantur, quomodo memorati sancti patres saluberrime crediderunt, & quomodo horum inueniuntur aduersi qui cum Ario fuisse noscuntur hæretici, & qui sunt isti, aut quæ sapientes a recta fide recesserunt: quo facto & caligo erroris simul & praua sectæ sequentium Timotheum vbique protinus aperitur, ipsis insuper qui non cum discretione, sed sine quadam probatione præuenti sunt, indicatur. Et ex hoc omni venia monstrabuntur extranei, qui rectæ fidei vniuersale Concilium nefandissima voluntate & sceleratissima lingua anathematizare præsumunt. Tum etiam præter Concilium Dei amantissimorum episcoporum, sapientissime & semper memorabiliter, velociter vestra pietas efficiet, vt dum primitus conuicta fuerit atque notata praua eorum nefandissimaque secta damnetur, & ea quæ pro recta fide sunt, & Christo Deo placent, & diuinæ disciplinæ pacique conueniunt, roborentur. Turpe satis, & rectitudini vestræ nimis indignum est, vt diuulgetur generali Synodo nunc opus esse, dum hæc aperta sint & valde certissima: quatenus, vt dictum est, plus valere videantur qui se diabolo tradiderunt, & eius impietate ebria-

ti. Et ut insignis pompa Concilii, occasio quidem multis contemptus sacræ fidei & detractiois existit; frequentia vero multorum indiscrete loquentium, paganorum, aut infidelium, & præcipue hæreticorum, plurimi (quod absit) simplicium trahuntur ad lapsum; qui dum illi putentur quidem de quibus volunt honeste loqui, ad varias autem blasphemias rectæ fidei dogma perducant. Cur enim hoc capitulum eligunt, qui hæcenus quod sapiunt, ita nesciunt, ut pro sua fide frequenter egeant conuenire?

Pergamius episcopus Antiochiæ Pisidiæ, subscripti quæ sunt subiecta intercessionibus omnium sanctorum, armatus recta fide, & omnia quæ pietati sunt aduersa, deuincens. Multo tempore a clementia diuina serueris, Christo amabilis & honorate diuinitus imperator.

Eutropius episcopus Adadenorum ciuitatis, similiter.

Paulinus episcopus Apamenus, similiter.

Libanius episcopus Paralenus, similiter.

Alexander episcopus Seleuciæ, similiter.

* Maximus episcopus Gortenus, similiter.

Basilius episcopus Neapoleos, similiter.

Florentius episcopus Hadrianopolitanus, similiter.

* Minophilus episcopus Metropolitanorum, similiter.

Theodorus episcopus Theodosiopolis, similiter.

Marcianus episcopus Philomeli, similiter.

Eugenius episcopus Synnadorum, similiter.

Politianus episcopus Sozopolitanus, similiter.

Attalus episcopus Malinopoleos, similiter.

Castinus episcopus Limenopoleos, similiter.

XLII.

EPISTOLA EPISCOPORVM
SYNODI SARDIANÆ IN LYDIA,
AD LEONEM IMPERATOREM.

Domino piissimo, Christi que amantissimo imperatori nostro Leoni, perpetuo Augusto, parua & humilis Synodus congregata in metropoli Sardanorum vestræ Lydiæ.

PRIMITVS vestræ pietatis imperium nuper adeptæ sanctissimæ Dei ecclesiæ in Lydia constitutæ, augmentum magnæ tuitionis & zeli circa orthodoxam fidem vestræ tranquillitatis agnoscunt. Vnde incessabiliter pro vestræ Christianitatis imperio preces offerentes Deo, ut
* longæua & in pace vestra seruetur vita, nonnulli magis aliquam